

har handlet forkert i disse Aar og behandlet Lovene saaledes, at man har faaet Mistillid til, at Landstinget vil noget som helst. Jeg kunde godt vende det om og sige: Vil man ikke gaa ind paa de beskedne Fordringer, vi stille, er det, fordi man ikke vil Loven, men jeg vil ikke dømme saaledes. Jeg kunde dog føje til et Faktum, der under alle Omstændigheder ligger for som et lille Faktum om Mangel paa Vilje. Jeg har som Formand for det Udvalg, der nu har endt sine Arbejder, bestræbt mig for at faa saa megen Forhandling som mulig med det ærede Mindretal; men det ærede Mindretal vilde ikke. Jeg har ogsaa siddet i et andet Udvalg, nemlig det om Lovforslaget angaaende den hemmelige Afstemning, og der havde vi den Lykke, at vi mødtes fra højre og venstre Side og førte en Forhandling, der ogsaa førte til et Resultat. Det forekommer mig at være en bedre Maade at forhandle paa end at sige, at disse Forslag, som Flertallet har stillet i deres begrænsede Omfang, ville vi ikke forhandle om, vi ville have Lovforslaget gennemført i uforandret Skikkelse. Jeg synes derfor, at naar nogen har Ret til at tale om Mangel paa god Vilje, er det mig og ikke de Herrer. — Hvad disse Love føre til, ved jeg ikke, men de ere fremsatte i det Haab, at der skulde siges: Nu kommer der fra Landstinget Lovforslag om Skattevæsnets med tydelig Tilkendegivelse af, at Landstinget vil disse Love. Jeg haaber, naar vi faa Toldloven og Brændevinsskatten op fra det andet Ting, at de da maa være acceptable. De kunne selvfølgelig være Genstand for Forhandling paa forskellige Punkter; men jeg tror dog, at der for Tiden er saa stride Strømme over Vandene i politisk Henseende, at disse Love desuagtet strande, men Fejlen ligger da ikke paa Landstingets Side.

Madsen-Mygdal: Det var min Hensigt at undlade alle almindelige Betragtninger og kun omtale de Ændringer, som Flertallet har stillet, men den ærede Ordfører for Flertallet (H. N. Hansen) sluttede med nogle Bemærkninger, som gøre det nødvendigt for mig at give et lille Tilsvaer. Han vilde gøre gældende, at jeg i Gaar og

maaske ogsaa til andre Tider var tilbøjelig til at være stærk i min Dom, og at jeg navnlig havde betegnet Landstingets Stilling til disse Skattelove som en saadan, at Landstinget *vilde ikke*. Jeg henstiller til de ærede Medlemmers velvillige Overvejelse, om jeg med et eneste Ord har udtrykt, at Landstinget *vilde ikke*. Jeg har udtalt mig om den langvarige Behandling, jeg har udtalt min Mening om den sendrægtige Behandling, der har fundet Sted nu paa tredje Samling, og jeg har udtalt, at hvis man fastholdt disse Forslag, saa skønnede jeg ikke rettere, end at de vilde umuliggøre et endeligt Resultat, men jeg har intet sagt om Landstingets *Vilje*. Paa den anden Side er den ærede Ordfører lige saa lidt berettiget til at sige, at Mindretallet *vilde ikke*, at Mindretallet har ikke villet forhandle. Ifølge alt, hvad der foreligger, og efter alle de Bestræbelser, der ere gjorte tidligere fra forskellige Sider for at naa et Resultat, saa er det naturligt, at Mindretallet *paa det nuværende Trin* — jeg har betonet det gentagne Gange i Udvalget — ikke finder nogen Anledning til at gaa fra den Overenskomst, som efter mange Anstrengelser og efter megen Imødekommen er naaet mellem det andet Ting og Regeringen. Men det er noget ganske andet, end at Mindretallet vil ikke. Nej, tværtimod, er der nogen, der med Liv og Sjæl vil arbejde paa at faa et Resultat ud af det Arbejde, vi staa med, tør jeg sige, det er mig, og jeg vil derfor paa det bestemteste protestere mod den Slags Udtryk, at Mindretallet *vil ikke*. Vi ere villige til Forhandling baade nu og i Fremtiden om disse Sager for at naa et Resultat.

I øvrigt skal jeg afholde mig fra alle almindelige Bemærkninger og straks gaa over til at omtale de enkelte Ændringsforslag. Det er ikke min Hensigt at ville gennemgaa Ændringerne i alle Enkeltheder; det er unødvendigt, fordi det er kun enkelte Hovedpunkter, det hele samles om. Der er en hel Række Ændringsforslag, som staar og falder med Vedtagelsen eller Forkastelsen af et enkelt Forslag. Jeg kan derfor indskrænke mig til at omtale nogle enkelte Hovedpunkter. Jeg vil da ligesom den ærede Ordfører begynde med at sige, at hvad der er Hovedsagen i